

Kartlegging for etter- og videreutdanning: «Bærekraftig utvikling: Design for læring og omstilling»

Oktober 2025

Include – Forskningscenter for sosialt
inkluderende energiomstilling

Institutt for Pedagogikk, UiO

Zara Jane Hope Adair og
Joel Sebastian Schow

UNIVERSITETET
I OSLO

Kartlegging for etter- og videreutdanning: «Bærekraftig utvikling: Design for læring og omstilling»

Forfattere:

Zara Jane Hope Adair, Institutt for informatikk, Universitetet i Oslo

Joel Sebastian Schow, Institutt for pedagogikk, Universitetet i Oslo

Zara har stått for design av wireframes og utforskning av plattform-funksjoner. Joel har stått for valg av teoretisk fremgangsmåte og rettskriving av tekst. Begge har jobbet med å kontakte informanter, planlegging og gjennomføre intervjuer, analyse av funn og ferdigstilling av rapport.

Kartleggingen for et EVU-kurs om omstilling for bærekraft er på initiativ av IPED og Include. Sommerprosjektet ble finansiert gjennom sommerstipender fra UiO: Energi og miljø.

Veiledere har vært Anja Amundrud og Ole SmørDAL, Institutt for pedagogikk, Universitetet i Oslo.

Sammendrag

Denne rapporten viser fremgangsmåte og funn fra en kartlegging gjort i forbindelse med et nyopprettet EVU-kurs om omstilling for bærekraft. EVU-kurset er planlagt av IPED og Include i respons til rapporter om manglende bærekraftkompetanse, men manglet opprinnelig både retning og målgruppe. Kartleggingen ble iverksatt for å finne potensielle deltagere og undersøke hvilke ønsker og behov kurset kunne tilby løsninger for.

Gjennom en rekke intervjuer har man funnet flere ønsker og behov knyttet til bærekraft, samt hvordan kurset må skille seg ut for å være aktuelt for potensielle deltagere. I tillegg kommer rapporten med forslag til både kursinnhold og en utforming av en digital plattform som kan supplere undervisningen. Samlet gir kartleggingen en retning for EVU-kurset, og kommer med forslag til hvordan kurset kan ivareta den enkeltes indre motivasjon for å delta samtidig som det fremmer tverrfaglig samarbeid og skaper en tydelig kursidentitet.

Abstract

This report outlines the procedure and from a mapping conducted in connection with a newly established continuing education course on transformation for sustainability. The continuing education course has been planned by IPED and Include in response to reports of a lack of sustainability competence but originally lacked both direction and target audience. The mapping was initiated to identify potential participants and to investigate what wishes and needs the course could provide solutions for.

Through a series of interviews, several wishes and needs related to sustainability have been identified, along with insights into how the course must distinguish itself to be relevant for potential participants. Additionally, the report includes suggestions for both course content and the design of a digital platform that can complement the instruction. Overall, the mapping provides direction for the continuing education course and offers suggestions on how the course can cater to individuals' intrinsic motivation to participate while promoting interdisciplinary collaboration and creating a clear course identity.

Innholdsfortegnelse

Innholdsfortegnelse	3
1. Introduksjon	4
2. Bakgrunn	5
3. Fremgangsmåte	5
4. Funn	6
4.1 Utfordringer	6
4.2 Ønsker	7
4.3 Usikkerheter	9
5. Forslag	10
5.1 Kursinnhold	10
5.2 Plattform prototype (Teams)	12
5.3 Fremtidig plattform prototype	12
6. Fremtidige undersøkelser	16
7. Litteraturliste	17

1. Introduksjon

I 2024 ble det opprettet et nytt etter- og videreutdanningstilbud under Institutt for pedagogikk kalt “Bærekraftig utvikling: Design for læring og omstilling”. Dette studiet var planlagt å starte i 2025 og hadde som hensikt å blant annet “gjør deg i stand til å identifisere utfordringer knyttet til omstilling, og for eksempel utforme læringsaktiviteter eller- miljøer som kan bidra til innovasjon” (UiO, 2025). Kurset fikk ikke nok deltagere til å gjennomføres i 2025, og ble utsatt inntil videre med et ønske om å tilpasse kurset ytterligere for å treffe målgruppen bedre og gjøre innholdet mer relevant. For å finne disse tilpasningene ble det bestilt en kartlegging i form av et sommerprosjekt.

← Studier ← Etter- og videreutdanning

Bærekraftig utvikling: Design for læring og omstilling

I dette studiet får du praktisk erfaring med design for bærekraftig omstilling i din virksomhet. Du lærer metoder og verktøy for design, evaluering og analyse av omstillingsarbeid med et fokus på læring.

Studenter arbeider med innovasjon. Foto: Audun Bjerknes/ LINK

Denne teksten rapporterer på funnene fra kartleggingen som er gjort sommeren 2025. I denne rapporten blir det beskrevet en bakgrunn for kartleggingen, samt hvilken fremgangsmåte som er brukt. Videre blir funnene fra kartleggingen presentert. Funnene i denne rapporten er delt inn i tre ulike kategorier: utfordringer, ønsker og usikkerheter. Disse kategoriene er grunnlag for forslag som rapporten kommer med til både kursinnhold og til bruk av en digital plattform. Til slutt kommer rapporten med noen refleksjoner fra prosessen og tips til fremtidige undersøkelser.

2. Bakgrunn

I sommerprosjektet har vi arbeidet med å kartlegge behovet for et nytt EVU-tilbud utviklet av IPED og Include. Målet med tilbudet er å gi kursdeltakere praktisk erfaring med å designe for bærekraftig omstilling i egen virksomhet. For å belyse dette har vi tatt kontakt med nøkkelpersoner i både privat og offentlig sektor for å få innsikt i dagens utfordringer knyttet til bærekraft og omstilling. Parallelt har vi undersøkt eksisterende tverrfaglige nettverk og vurdert hvordan nye samarbeidsformer kan bidra til å styrke lokalt omstillingsarbeid.

UiO tilbyr færre EVU-kurs enn andre undervisningsinstitusjoner og kan derfor oppfattes som at de er uerfarne i denne måten å drive opplæring på. "Bærekraftig utvikling: Design for læring og omstilling" står derfor ovenfor noen utfordringer med hvordan det kan legitimere sin egen verdi samtidig som det kan finnes mindre EVU-spesifikk kompetanse i institusjonen enn hos andre utdanningsinstitusjoner. Dette kommenteres videre under Funn og Forslag.

3. Fremgangsmåte

Kartleggingen som er beskrevet i denne rapporten har utgangspunkt i to faser: en prosjektoppgave fra et emne (PED4505) gjennomført fra 6. januar til 12. februar 2025, og et sommerprosjekt som varte fra april til 1. oktober 2025. Prosjektoppgaven baserte seg på iterative designmetoder og brukte intervju med oppdragsgivere (IPED & Include) og en tidligere deltager på et av UiO sine EVU-kurs som datamateriale for forlagene lagt frem. Sommerprosjektet jobbet videre med disse forslagene og gjennomførte 6 nye intervjuer med deltagere fra privat, offentlig og akademisk sektor som ble vurdert som relevante for kartleggingen. Begrunnelsen for relevans var i dette tilfellet deres kompetanse innenfor ulike former for bærekraft og tidligere erfaring med EVU-tilbud.

For å gå frem med datainnsamlingen i sommerprosjektet har vi brukt semi-strukturerte intervju. Vi utarbeidet en intervjuplan og intervjuguide på forhånd og videresendte spørsmålene til intervjuobjektene et par dager før intervjuet, slik at de var forberedt på innholdet. I både utvikling av intervjuguide og gjennomføring av intervju var det viktig for oss å bruke et utforskende perspektiv. For å støtte dette perspektivet benyttet vi oss av Kvale & Brinkmanns (2015) teorier om intervjubasert kunnskap. Vi var innstilt på *å være reisende i det ukjente*: å komme inn i hvert intervju med åpent sinn og sorterte inntrykkene våre underveis. Ettersom vi var klare på at intervju ikke gjøres i asymmetriske forhold slik som samtaler, forsøkte vi å gi mer innflytelse til intervjudeltakerne ved å informere tydelig om at intervjuet var semi-strukturert, at det ikke var noen plikt til å svare og at de kunne avbryte når de hadde lyst. Vi passet også på å legge inn oppsummerende faser i intervjuet der vi spurte intervjudeltakerne om det var noe som ikke var blitt spurt om eller som de ville ta opp.

Intervjuene i prosjektoppgaven ble gjennomført både fysisk og gjennom Teams, imens alle de 6 intervjuene i sommerprosjektet var i Teams. Det fysiske intervjuet ble transkribert av UiOs autotekst-tjeneste kalt Whisper, mens de digitale intervjuene ble transkribert i Teams sitt eget transkriberingsverktøy. Intervjuene ble senere rettskrevet og anonymiserte av oss før vi tok i bruk andre analyseverktøy.

Funnene fra intervjuene i sommerprosjektet kom frem gjennom bruk av tematisk analyse. Vi itererte gjennom dataene flere ganger og gjennomførte både åpen, aksial og selektiv koding. I lys av Kvale & Brinkmanns (2015) teorier om intervjubasert kunnskap var vi spesielt opptatt av å skille mellom etterspurte funn og organiske funn. Dette gjorde vi ved å vurdere hvilke funn som var direkte eller indirekte styrt av intervjuguidene våre, og hvilke funn som kom fra intervjudeltakerne uoppfordret. Vi var også spesielt opptatt av å vurdere bias i funnene våre. Ettersom vi hadde sendt spørsmålene til intervjudeltakerne på forhånd, var vi ekstra bevisste på hvordan dette kunne påvirket utforskningsprosessen. Dette oppfordret oss også til å skille mellom etterspurte og organiske funn.

4. Funn

4.1 Utfordringer

Et hovedfunn fra kartleggingen var at respondentene hadde ulike motivasjoner for å delta på et EVU-kurs om bærekraft. Noe av dette var knyttet til bredden av bærekraftbegrepet. Visse

informanter viste større interesse i den økonomiske dimensjonen av bærekraftbegrepet, og argumenterte med at det var lettere å være en endringsagent ovenfor sjefer og kollegaer når man kunne komme med bærekraftige forslag som også påvirket bunnlinjen. Noen mente at spesielt bedrifter som håpet å få økonomiske tiltak først kunne få vanskeligheter med å gjennomføre bærekraftige endringer dersom man forsøkte å begynne med andre dimensjoner. Andre informanter pekte på at den sosiale dimensjonen av bærekraftbegrepet ofte kunne falle bort i diskusjoner om bærekraft, mens noen siste synes det var forfriskende når bærekraftsarrangementer var tydelig miljørettet og ikke la noe skjul på det. Informanter med erfaring som EVU-deltagere pekte på hvordan kurs som ikke var rettet mot det de selv oppfattet som viktig fort ga en følelse av å ikke være relevante. Å ta høyde for ulike motivasjoner blir derfor en viktig utfordring for EVU-kurset å løse, ettersom variasjonen i den ønskede deltagergruppen gir ulikt grunnlag for de som melder seg på.

En annen utfordring som ble oppdaget var at selve bærekraftbegrepet ble oppfattet som vanskelig å bruke. Begrepet ble ofte beskrevet som litt diffust eller løst, noe som stod i kontrast med den konkrete ordlyden man trenger som å være overbevisende. Det kom også frem at spesielt folk som ikke jobbet med bærekraft til vanlig synes det var vanskelig å plassere begrepet. Dersom kursdeltagerne skal være endringsagenter på egne arbeidsplasser kan bruk av diffuse begreper bli en utfordring.

En tredje utfordring vi fant var at mål og tiltak ikke alltid samsvarte der bærekraft var involvert. Med dette mente informantene at det ofte kunne bli gjort endringer som hadde god hensikt, men som ikke var godt nok knyttet opp mot strategi, kontekst eller faktisk gjennomførbarhet. Resultatet kunne ofte bli at man ikke var kommet noe nærmere målet selv når man fikk gjennomført de tiltakene man prøvde å oppnå. En viktig utfordring kan derfor bli å sikre at endringsagenter kan knytte tiltakene de kommer med til overordnede mål som støtter en bærekraftig strategi.

4.2 Ønsker

Det kom tidlig frem i utforskningen at intervjusubjektene ønsket at deres egne motivasjoner for å delta på et EVU-kurs skulle være gjenkjennbart i kursets innhold. Spesielt for de deltagerne som hadde vært tidligere EVU-studenter på andre kurs, kom det frem at hvor mye de oppfattet kursene som relevante var avhengig av om disse kursene var spisset mot deres motivasjoner. Et eksempel på dette var en kommunearbeider som følte at forslagene

EVU-kursen hun deltok på antok mer frihet i gjennomføringen av tiltak enn det hun opplevde på sin egen arbeidsplass. Fordi hun var opptatt av å finne løsninger som også passet til hennes egne begrensninger, ble dessverre disse tiltakene oppfattet som lite relevante. Utviklerne av kurset kan derfor trenge en balansegang mellom å ønske bredde i kompetanse (mellom f.eks. privat og offentlig) og å være konkret og spesifikk i kursets innhold og kommunikasjon. Dette tas videre opp i del 5.1.

Et annet mål dette ønske kan ivareta er å opprettholde indre driv hos deltagerne. Bærekraft er et felt som kan være sterkt preget av lidenskap og altruistisk driv hos personer som aktivt jobber for det. Disse menneskene passer målgruppen kurset ønsker å gjøre til endringsagenter, men man står også i fare for å miste disse menneskene dersom denne indre drivkraften svekkes. Dette presiseres for å vise at deltagergruppen ikke er konstant på lik måte som i andre fagfelt. Hva som skal til for å forsikre at disse menneskene beholder sin indre drivkraft er subjektivt, men å anerkjenne hva som har brakt disse menneskene inn i bærekraftfeltet til å begynne med kan være et viktig steg for å opprettholde denne drivkraften.

Et sentralt ønske som gikk på tvers av ulike motivasjoner handlet om inkludering av prosess- og omstillingsledelse i kurset. Flere av informantene pekte på at en av de grunnleggende ferdighetene de selv brukte i sine prosjekter var bygget på relasjons-kompetanse og evnen til å jobbe med, utvikle og etablere nettverk. Disse kompetansene ble nevnt av flere som sentrale evner man kunne satt pris på hos sine kollegaer og samarbeidspartnere, samtidig som de foreløpig ikke oppfattet at det fantes noen åpenbare utdanningstilbud innenfor bærekraftmiljøet som tilbydde slik kompetanse.

Et annet sentralt ønske på tvers av ulike motivasjoner handlet om å bygge bro mellom bærekraftproblemer og konkrete metoder eller verktøy. Flere informanter fortalte at de forventet at EVU-kurs skulle konkretisere faget som ble undervist, spesielt i form av metoder og verktøy som gjorde faget lettere å forstå og problemstillingene mer overkommelige å jobbe med. Hva disse metodene eller verktøyene skulle være ble ikke spesifisert, men at de bør tilpasses de motivasjoner og kompetanser som deltagerne ønsker er et godt startpunkt. Det er viktig at metoder og verktøy kan knyttes til problemstillingene, slik at de ikke blir for adskilte. For å skape en slik relasjon er det mulig man må spesifisere metodene og verktøyene sine til en spesifikk gruppe (som f.eks. en metode knyttet til ressurseffektivitet

for deltagergruppen som mener effekt på bunnlinjen har stor påvirkningskraft på ledelsen sin). Alternativt kan man presentere metoder og verktøy som er nyttige i mange ulike kontekster på en slik måte at det blir åpenbart for hver gruppe at dette er relevant for spesifikt dem, som f.eks. metoder og verktøy knyttet til nettverksbygging, relasjonskompetanse og prosessledelse.

Noen av informantene ønsket spesifikt at flere innenfor bærekraftfeltet (og deres samarbeidspartnere) hadde en grunnleggende forståelse i biologi, økologi, arealbruk og CO2-reduksjon. Dette mente de var viktig for å unngå synsing og for å legge til grunn for kunnskapsbasert samarbeid, spesielt knyttet til den globale dimensjonen av fotavtrykk.

Andre informanter pekte på at endringsagenter kunne trenge hjelp til rolleforståelse rundt “salg”. Med dette mente de at deltagere kunne dra nytte av ressurser og verktøy for kommunikasjon til å endre oppfatninger lokalt. Altså at de skulle “selge forslagene sine til lokalmiljøet”. Dette oppfattet vi som et “blind spot” for mange av de andre informantene, og kan være en nyttig egenskap for omstilling som vanligvis ikke dekkes av slik undervisning. Deltagerne antas å ha grunnleggende forståelse av bærekraft og økologi, men trenger verktøy for å bli bedre og for å selge disse tankene til andre som kanskje prioriterer økonomi høyere.

For informantene som var lokalisert i Innlandet og Nord-Norge var det svært viktig at et slikt EVU-tilbud var tilgjengelig online. For å kunne jobbe tverrfaglig oppfattet vi også dette som viktig, men spesifiserer at det kreves en grundig plan for hvordan undervisning som kombinerer online og fysisk skal gjennomføres. UiO har både utstyr og ressurser til å gjøre dette på en ordentlig måte, men det prioriteres ikke alltid i samme grad. Dette er verdt å undersøke videre for å heve kvaliteten i tilbudet.

4.3 Usikkerheter

Gjennom intervjuene kom det frem blant flere av intervjuobjektene at kursbeskrivelsen oppfattes som fryktelig vag. Det er vanskelig å trekke ut essensen av hva kurset faktisk handler om, spesielt når bærekraftbegrepet blir brukt på ulike måter i andre deler av samfunnet. Vi ser derfor på det som fordelaktig for UiO å undersøke hva andre aktører gjør for å skille seg ut, spesielt ettersom UiO er relativt nye innenfor etter- og videreutdannings-tilbudet. En mer konkret beskrivelse som gir større innsikt i hvilke konkrete metoder og

verktøy som jobbes med, samt hvilke kompetansefokus som gjør kurset unikt kan styrke UiO og gjøre det enklere for mulige kursdeltakere å melde seg på. Å skape en arena for samskaping mellom studentene kan være et mål som man bruker mye tid og ressurser på. I del 5.2 diskuterer vi hvordan UiO kan legge opp til et slikt samarbeid digitalt, og desto mer deltagerne vet om hverandres problemstillinger, desto lettere vil det være å starte opp slike samarbeid også utenfor kurstiden. Likevel er det en forventning fra deltagerne om at kurset også skal bringe dem innsikt som de sannsynligvis ikke hadde funnet utenom. Å balansere forholdet mellom disse to elementene av kurset i kursbeskrivelsen kan gi mulige deltagere bedre forståelse av hva kurset tilbyr.

I tillegg vil det være fordelaktig for UiO å styrke kursidentiteten deres. Hva gjør at en velger et EVU-kurs på Universitetet i Oslo fremfor andre universitet som tilbyr lignende kurs? UiO er kjent for gode forelesere og skiller seg ut ved å tilby kurset digitalt, men ved å vinkle kurset til å noe spesifikt vil det muligens bli et enda mer attraktivt tilbud. Gjennom intervjuene kom det frem at en rekke intervjuobjekter så på muligheten med inkludering av prosjektledelse og prosessledelse som en mulig nøkkel for å styrke kursidentitet. Dette er egenskaper som strebes etter på mange arbeidsplasser, men som enda ikke tilbys spesielt i tilknytning til omstilling for bærekraft.

Vi peker derfor på at UiO har en mulighet til å bygge en kursidentitet gjennom god digital tilpasning og et fokus på prosessledelse og relasjonskompetanse. Dette vil innebære at personer som deltar digitalt får en følelse av at de er integrert i felleskapet og samarbeidet, og at de både kan høre, se og bli hørt uten vanskeligheter (fra UiO sin side). Det innebærer også at både markedsføring og kursinnhold gjenspeiler at kurset fremmer prosessledelse, relasjonskompetanse og nettverksbygging, og at det som tilbys gir godt nok inntrykk til at deltagere kan tenke seg å anbefale kurset til andre som også er interesserte i prosessledelse på et bærekraftig felt.

5. Forslag

5.1 Kursinnhold

For å få kursdeltakerne motivert og interessert å melde seg opp til kurset kan det også være nyttig å se på kursinnholdet. Det kom tydelig frem gjennom intervjuene at mange har ulikt fokus når det kommer til bærekraft. Vi tror derfor det vil være fordelaktig å passe på at ressursene og verktøyene i kurset har en god balanse mellom økologisk, sosialt og

økonomisk, slik at alle føler seg sett og får utbytte av kurset. Vi tror dette vil fremme motivasjon hos kursdeltakere. Ofte henger flere av dimensjonene sammen. Dersom man jobber med et verktøy som fremmer resurseffektivitet, kan dette både falle under den økonomiske og den miljømessige dimensjonen. For å skape en god balanse kan man forsøke å plassere de ressurser og verktøy som brukes i for eksempel et tre-delt venndiagram og se hvor man eventuelt mangler innhold. Målet burde nok ikke alltid være å dekke alle dimensjonen, men å se hvilke metoder som innebærer en tydelig identitet og kan omformuleres til et argument deltagerne kan bruke i sin egen virksomhet.

I tillegg må innholdet føles relevant. Det kom frem under datainnsamlingen at tidligere kursdeltakere har følt på lite relevans ved tidligere kurs, da casene ikke kobles til deltakernes egne arbeidsplasser. Kurset burde derfor så godt det lar seg gjøre være relevant for deltagerne egne arbeidsplasser. For at dette skal være mulig og likevel få til tverrfaglig samarbeid er det viktig at man snakker samme «språk» da man trenger at andre som forstår problemstillingen for å kunne samarbeide om den. Dette kan gjøres på flere måter, blant annet at deltagerne forbereder noe om sin egen arbeidsplass eller sine hovedutfordringer, eller at kurset kategoriserer ulike problemstillinger på en måte som gjør at deltagerne raskt kan vite hvem de burde sammenligne problemstillingene sine med. En annen måte man kan sikre for at deltagerne motivasjoner er gjenkjennbare i kursinnholdet kan være å gjøre en kort briefing med EVU-studentene innledningsvis som sjekker hvorfor de jobber med bærekraft, og hvorfor de har meldt seg på kurset. Dette kan også være en god arena for kursdeltagere å finne hverandre tidlig, samtidig som det kan gi kursansvarlige innsikt i kullets motivasjoner og forkunnskaper.

På lik måte bør konkrete metoder og verktøy også komme inn tidlig. Utfordringen med disse metodene og verktøyene er å velge riktig konkretisering til riktig case, ellers kan disse også risikere å føles lite relevante. En mulighet her er å kategorisere metodene og verktøyene på samme måte som man kunne kategorisert ulike problemstillinger, slik at man kan velge konkretiseringer som samsvarer med det man skal jobbe med. Et annet alternativ er å starte med metoder og verktøy som er knyttet til mer generelle kompetanser, som f.eks. prosessledelse, relasjonskompetanse eller "salg".

Det ble også trukket frem under intervjuene at noen mener det kan være lurt med økologisk kunnskap som et innledende moment i kurset. Det kan finnes store forskjeller på

forkunnskaper innad i grupper som skal jobbe med bærekraft, og deltagerne kan ha nytte av metoder som motvirker synsing i deres egne prosjekter. Dersom deltagerne kan få erfaring med enten et økologikunnskaps-verktøy eller et "getting on the same page"-kurs, kan dette øke kvaliteten i deres nåværende eller fremtidige prosjekter.

5.2 Plattform prototype (Teams)

Andre delen av problemstillingen er at studenter ikke lenger har tilgang til ressurser og materiale på Canvas etter at kurset er ferdig. Vår første tanke var da å heller ta i bruk Teams som digital plattform.

Basert på funn fra intervjuene kom det frem at alle intervjuobjektene var godt vant til Teams og bruker det flittig i jobbsammenheng. Derfor tenkte vi at det ville være gunstig å ta i bruk en plattform som en allerede er godt kjent med. Dette gjør også at man kan samle alt ett sted, og forhåpentliges vil det være lettere å ta i bruk da man allerede bruker Teams til så mye annet. Dette er en plattform som kan fungere etter kurset da man kan koble det opp til sin egen epostadresse. Det blir derfor viktig at UiO fasiliteter dette ved å konfigurere Teams-siden på en måte som ikke kaster ut brukere utenfor UiO.

Ønsket til den digitale plattformen er at den skal være et flittig verktøy man får lyst til å ta i bruk. Den må være lett tilgjengelig og enkel å ta i bruk. I tillegg skal det fungere som et prosjekthotell og som en koblingsboks. Man lærer av å se hvordan andre løser prosjekter og det er fint å kunne samarbeide med andre for å løse egne prosjekter. Teams er fleksibel og tilpasningsdyktig slik at vi tror det vil være å få til dette med en plattform som Teams. Likevel har plattformen noen begrensinger. Vi konkluderte derfor med at vi har Teams som en akutt løsning for akkurat nå, men at vi også utformer en langsiktig løsning som er mer tilpasset dets konkrete formål.

5.3 Fremtidig plattform prototype

Teams er som nevnt en fungerende plattform, men den har sine begrensninger. Teams er noe statisk og mindre fleksibel som gjør at det ikke nødvendigvis er den mest optimale løsningen for et slikt EVU-kurs. Ved å lage en ny plattform er en nødt til å lære et nytt verktøy, men på andre siden vil en mer konkret og spesifisert plattform muligens øke motivasjonen til å ta i bruk verktøyet. Målet med denne plattformen er å få samlet alt på ett sted. Det er tre hovedsider: én side for personlig prosjekter, én side for ressurser og verktøy, og én side for samskaping og deling.

“Navn på plattform”

I samarbeid med Universitetet i Oslo

Mine prosjekter

→ Gruppe 1

Ressurser og verktøy

→ Design
→ Sosialt bærekraft
→ Økologisk bærekraft
→ Økonomisk bærekraft

Samskaping og deling

→ Kommunikasjon
→ Prosjekthotell
→ Samarbeidstavle

For den første siden er tanken at det skal være et samlingspunkt for at av egne notater og filer. På den måten skal det ikke være nødvendig å måtte ta i bruk et eksternt verktøy for å jobbe med prosjekter. Det trenger ikke å være en erstatning for Word eller OneNote, men at de spiller på lag med hverandre slik at man kan ha denne plattformen oppe uten å måtte ta i bruk andre applikasjoner også.

Den andre siden er en ressurs- og verktøysside. Her legger naturligvis foreleser ut innhold og kursmateriale, men for å gjøre plattformen mer personlig og derav motiverende, har vi tenkt at det skal være mulig å legge til egne ressurser også. Er de for eksempel primært opptatt av sosial bærekraft og de har mye kunnskap eller vet som verktøy som fokuserer på dette, kan de selv legge det inn på siden. På denne måten blir plattformen en ressursbank hvor de får samlet materiale og verktøy som er viktig for dem.

Den siste siden skal fungere som et samlepunkt for både prosjekthotellet og koblingsboksen. I vår nåværende prototype er koblingsboksen først og fremst en digital arena hvor deltakere

kan orientere seg, ta kontakt med hverandre og få oversikt over andre prosjekter. På sikt kan koblingsboksen utvides til å bruke metadata for å knytte sammen deltakere med lignende behov eller komplementære ferdigheter. Dette ligger utenfor dagens funksjonalitet, men representerer et mulig utviklingsløp i videre iterasjoner.

Her vil brukerne kunne se hvordan andre løser prosjektene sine gjennom prosjekthotellet, ta kontakt med medstudenter, og bruke en samarbeidstavle for å kommunisere og diskutere ulike problemstillinger. I sin fremtidige form kan denne siden dermed fungere som et aktivt koblingspunkt som både støtter innsikt, samarbeid og kompetansedeling mellom deltakerne.

Vi tror at en slik digital plattform kan bidra til motivasjon hos kursdeltakere da plattformen er fleksibel, tilpasningsdyktig og personlig. Hver kursdeltaker kan tilpasse plattformen til sitt eget og alt en trenger er samlet på et sted. Vi tror en slik løsning kan være bærekraftig i seg selv da den fremmer langsiktig bruk, nettopp ved at det blir mindre behov for flere eksterne verktøy. Selv om Teams er en fungerende løsning, mener vi at denne digitale plattformen i

større grad imøtekommer brukers behov og kompenserer for begrensingene som Teams har.

6. Fremtidige undersøkelser

For videre undersøkelser vil det være interessant å se på hvordan pris påvirker interessen for kurstilbudet. Dette rakk vi ikke å komme ordentlig inn på, men det ble nevnt under et av intervjuene at det kan være en faktor for manglende engasjement. Videre vil det også være fordelaktig å utforske en mer variert informantgruppe når det gjelder å tekniske ferdigheter. Det var til dels vanskelig å trekke ut noe konkret om plattformer da mange hadde begrenset erfaring med digitale løsninger. Gjennomsnittsalderen på informantgruppen var også høy, noe som kan ha påvirket svar om tekniske løsninger og kan ha styrt løsningsdesignet vårt.

Vi er fornøyd med hvordan intervjuene ble utført, og peker på både forhåndssending av spørsmål og den semi-strukturerte gjennomføringen som positive momenter. Informantene ble gitt mulighet til å stille spørsmål både i starten og slutten av intervjuet, noe som preget datainnsamlingen og temaene i analysen.

Ved fremtidige undersøkelser ser vi en verdi i å se på akademisk sektor og andre spesifikke konkurrenter for å undersøke hvordan de posisjonerer seg. De vi snakket med fra akademisk sektor virket både åpne og positive til å hjelpe nye aktører innen bærekraft og EVU, men vi rakk ikke komme i kontakt med faktiske konkurrenter gjennom metodene våre. En annen lærdom for videre undersøkelse er vanskeligheten med å kontakte potensielle informanter på sommeren. I et sommerprosjekt som er avhengig av intervjuer for en datainnsamling som kartlegger subjektive opplevelser av både bærekraftarbeid og EVU, ble perioden for datainnsamling sårbar for manglende kommunikasjon. Vi fikk derfor mindre svar enn vi hadde håpet på, og anbefaler senere iterasjoner å ta dette i betraktning når man planlegger tidspunkt for oppstart og avslutning.

7. Litteraturliste

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2015). *Det kvalitative forskningsintervju*. Gyldendal Akademisk.

Universitetet i Oslo (2025, 31. juli). *Bærekraftig utvikling: Design for læring og omstilling*. [tps://www.uv.uio.no/iped/studier/evu/berekraftig-utvikling-design-for-lering-og-omstilling/](https://www.uv.uio.no/iped/studier/evu/berekraftig-utvikling-design-for-lering-og-omstilling/)